

den og ikke Sognefogeden, der foretager Vielse, Sogneraadsformanden kan vælge en Stedfortræder med Sogneraadets Samtykke. Det foreskrives, at Vielsen skal foregaa i mindst 2 Vidners Overværelse, Brudefolkene skal paa Spørgsmaal af den, der foretager Vielsen, erklære at ville ægte hinanden og derpaa af ham forkyndes at være Ægtefolk, men de nærmere Regler om Fremgangsmaaden gives ved borgerlig Anordning, ligesom nærmere Regler om Førelse af den »Ægteskabsbog«, hvori borgerlig Vielse skal indføres, m. v. vil være at give ved kongelig Anordning. — Ægtefæller har Adgang til at faa et ved borgerlig Vielse indgaaet Ægteskab kirkelig velsignet efter Aftale med en Præst i Folkekirken. Nærmere Regler herom fastsættes ved kongelig Anordning.

Kapitel V indeholder Reglerne om *Ægteskabs Omstødelse*, der stemmer med de i det tidligere Lovforslag indeholdte, kun med en Ændring, der er en Følge af, at der nu ikke i Kapitel II er indispensabelt Forbud mod Ægteskab mellem Svigerforældre og Svigerbørn o. s. v. Et saadant Ægteskab indgaaet uden Indhentelse af Dispensation *skal* nu ikke omstødes, men »Omstødelingssag kan anlægges af det offentlige, naar et Ægteskab er indgaaet i Strid med Reglerne i § 13, og det ikke skønnes forsvarligt at lade det blive bestaaende«. Om Retsvirkningerne af Ægteskabs Omstødelse udtales, at Reglerne om Skilsmisse finder tilsvarende Anvendelse, medmindre andet er bestemt i Loven.

Reglerne om *Separation og Skilsmisse*, Kapitel VI, stemmer i det væsentlige med de i det forrige Lovforslag indeholdte. Ligesom i dette fastslaas det, at Separationen skal ske ved Dom, og kun naar begge Ægtefæller er enige, meddeles Separation ved Bevilling. Lovens § 52 fastsætter i saa Henseende, at naar Ægtefæller, som paa Grund af dyb og varig Uoverensstemmelse finder ikke at kunne fortsætte Samlivet, er enige om at ønske Separation og om Ordningen af Underholdsbidrag samt om Forholdet til Børnene, bliver Separationsbevilling at meddele dem af Overøvrigheden, hvorimod der efter § 53 bliver at give Dom til Separation efter Paastand af den ene Ægtefælle, »naar den anden Ægtefælle gør sig skyldig i grov Forsømmelse af sin Underholdspligt mod Ægtefællen eller Børnene eller i øvrigt i grov Krænkelse af sine Pligter imod dem eller er henfalden til Misbrug af Beru-